

РЕШЕНИЕ

№ 11333

гр. София, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР С. САВЧЕВ

при участието на секретаря РУМЯНА Д. Г.
като разгледа докладваното от ПЕТЪР С. САВЧЕВ Гражданско дело № 20231110119433 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

гр.София, 29.06.2023 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II-ро Гражданско отделение, 78 с-в в открито заседание на двадесет и девети юни 2023 год., в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ПЕТЪР САВЧЕВ

при секретаря Румяна Дончева, като разгледа докладваното от съдията гр. дело № 19433/2023 год. , за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 357, ал. 1 от КТ, чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, и чл. 221, ал. 1 от КТ.

Ищецът Н. В. П., ЕГН: *****, адр. гр. София, ул. „Софроний“, твърди, в депозираната си искова молба, че е работила по безсрочен трудов договор № 6/09.12.2022 г. на длъжността „Мениджър отдел „Административни дейности“ с ответника „т. 6. Твърди, че с молба от 24.01.2023 г. отправила предложение до ответника за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие на основание чл. 325, ал. 1 от КТ, като при несъгласие от страна на работодателят, то последният да считал молбата за предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение. Твърди, че ответникът не приел предложението за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие, поради което започнал да тече срокът на предизвестieto. Твърди, че въпреки това, по устно нареждане на управителя на ответника, последният едностранно променил характера на работата ѝ, поради което ищцата, с предизвестие от 24.02.2023 г. едностранно и без да дава срок, прекратила трудовия договор на основание чл. 327, ал. 1, т. 3 от КТ, считано от 24.02.2023 г. Независимо от това, ответникът издал Заповед № 3/28.02.2023 г., с която прекратил трудовото правоотношение с ищцата на основание чл. 326, ал. 1 и ал. 2 от КТ във вр. чл. 335, ал. 2, т. 2 от КТ, като приел, че срокът на предизвестieto на ищцата от 24.01.2023 г. бил изтекъл. Това било незаконно процедиране от страна на ответника-работодател, поради което заповедта за уволнението № 3/28.02.2023 г. не породила правно действие, доколкото трудовото правоотношение било прекратено с предизвестieto на ищеца от 24.02.2023 г., едностранно и без да дава срок, на основание чл. 327, ал. 1, т. 3 от КТ, считано от 24.02.2023 г. Ето защо, моли да се приеме за установено, че трудовото правоотношение на ищеца е било прекратено с предвестieto му от 24.02.2023 г., едностранно и без да се дава срок, на основание чл. 327, ал. 1, т. 3 от КТ, считано от 24.02.2023 г. Моли още, да се отмени като незаконосъобразна заповедта за уволнение № 3/28.02.2023 г. Моли ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ в размер на 9 825,92 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. Претендира деловодни разноски.

Ответникът оспорва исквете и моли да бъдат отхвърлени като неоснователни, по съображения, изложени в отговора на исковата молба. Претендира деловодни разноски.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 12 от ГПК, приема следното от фактическа и правна страна:

По положителния установителен иск с правно основание чл. 357, ал. 1 от КТ:

Съгласно разпоредбата на чл. 357, ал. 1 от КТ, трудови са споровете между работника или служителя и работодателя относно възникването, съществуването, изпълнението и прекратяването на трудовите правоотношения. Следователно, трудов е и спорът, при който ищецът-работник иска да се приеме за установено в отношенията му с ответникът-

работодател, че трудовото правоотношение е прекратено по съответния ред. Видно от материалите по делото, между страните не се спори и съдът приема за установено по делото, че ищцата е работила по безсрочен трудов договор № 6/09.12.2022 г. /л.л. №№ 6-11/ на длъжността „Мениджър отдел „Административни дейности“ с ответника. Безспорно е, че с молба от 24.01.2023 г. /л. № 15/, ищцата е отправила предложение до ответника за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие на основание чл. 325, ал. 1 от КТ, като при несъгласие от страна на работодателят, то последният да счита молбата за предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение. Безспорно е, че ответникът не е приел предложението за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие, поради което е започнал да тече срокът на предизвестieto. Ищецът твърди, че въпреки това, по устно нареждане на управителя на ответника, последният едностранно е променил характера на работата ѝ, поради което ищцата, с предизвестие от 24.02.2023 г. /л. № 16/ едностранно и без да дава срок, прекратила трудовия договор на основание чл. 327, ал. 1, т. 3 от КТ, считано от 24.02.2023 г. По делото съдът не допуска доказателства за установяване на това „устно изменение на договора“, като недопустимо на основание чл. 164, ал. 1, т. 3 от КТ, доколкото съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ, трудовият договор се сключва задължително в писмена форма. В този смисъл, всякакви изменения в него, включително характера на работата, следва да се направят в писмена форма. В конкретния случай това не се установи, поради което прекратяването на трудовия договор едностранно от ищцата на основание чл. 327, ал. 1, т. 3 от КТ с предизвестieto от 24.02.2023 г. /л. № 16/ 1 не е произвело действие. Ето защо, съдът приема, че искът по чл. 357, ал. 1 от КТ е изцяло неоснователен.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ:

По делото се установи, че ищцата е работила по безсрочен трудов договор № 6/09.12.2022 г. /л.л. №№ 6-11/ на длъжността „Мениджър отдел „Административни дейности“ с ответника. Установи се, че с молба от 24.01.2023 г. /л. № 15/ отправила предложение до ответника за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие на основание чл. 325, ал. 1 от КТ, като при несъгласие от страна на работодателят, то последният да считал молбата за предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение. Установи се, че ответникът не е приел предложението за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие, поради което е започнал да тече срокът на предизвестieto. Установи се, че трудовото правоотношение не е прекратено валидно от ищцата с предизвестие от 24.02.2023 г. едностранно и без да дава срок на основание чл. 327, ал. 1, т. 3 от КТ, считано от 24.02.2023 г. Както се посочи, ищцата е поставила началото на срок за прекратяване на трудовия договор с молбата си от 24.01.2023 г. , който срок, при условие, че процесният трудов договор е сключен като безсрочен, съгласно разпоредбата на чл. 326, ал. 2 от КТ, е 3-месеца, което е възпроизведено и в чл. 5 от трудовия договор. Би могло да се постави въпросът дали поставеният срок не е 2-месечен, предвид разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от КТ, която предвижда по-кратък - двумесечен срок, когато предизвестieto се отправя в изпитателния

срок, но съдът не обсъжда този въпрос, като ирелевантен. Това е така, доколкото, ако срокът е 2-месечен, то той би изтекъл на 24.03.2023 г. , а ако е 3-месечен, то той би изтекъл на 24.04.2023 г. – и двете дати следват датата на процесната заповед за уволнение № 3/28.02.2023 г. /л.л. №№ 12-14/. С изтичането на тези срокове, трудовият договор, превърнат от безсрочен в срочен, се прекратява без необходимост от допълнителни волеизявления, а само с изтичането на срока – чл. 335, ал. 2, т. 1 от КТ. Следователно, с издаването на процесната Заповед № 3/28.02.2023 г. /л.л. №№ 12-14/, с която ответникът е прекратил трудовото правоотношение с ищцата на основание чл. 326, ал. 1 и ал. 2 от КТ във вр. чл. 335, ал. 2, т. 2 от КТ, като е приел, че срокът на предизвестие на ищцата от 24.01.2023 г. е бил изтекъл, е издал незаконосъобразна заповед. Предвид това, искът по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ е изцяло основателен.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ:

Съгласно разпоредбата на чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ работникът или служителът може да иска поправка на основанието за уволнение, вписано в трудовата му книжка или в други документи, когато то не съответства на основанието, вписано в заповедта за уволнението. В конкретния случай не се ангажираха доказателства, че ответникът е вписал в трудовата книжка на ищеца различно основание от това по процесната заповед за уволнение, а именно – чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. 2 от КТ. Ето защо, искът по чл. 344, ал. 1 т. 4 от КТ следва да се отхвърли.

По иска с правно основание чл. 221, ал. 1 от КТ:

Тук съдът само ще посочи, че искът следва да се отхвърли изцяло, доколкото по делото не се установи прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 327, ал. 1, т. 3 от КТ, за да се претендира такова обезщетение.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 780 лв. разноски по делото.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 1 282,52 лв. разноски по делото.

На осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС сумата от 80 лв.

Прилагайки чл. 78, ал. 3 от ГПК съдът уважава възражението на ищеца по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищеца от 2 520 лв. , като го намалява до 2 062,52 лв. За да процедира така, съдът взема предвид минимума по Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения – 2 062,52 лв. , определен съгласно заявената претенция, както и обема и спорността на делото /фактически безспорно/.

Въз основа на гореизложеното, Софийски районен съд

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения положителен установителен иск с правно основание чл. 357, ал. 1 от КТ, предявен от ищеца Н. В. П., ЕГН: *****, адр. гр. София, ул. „Софроний“, срещу ответника „т. 6, за приемане за установено, че трудовото правоотношение на ищеца с ответника по трудов договор № 6/09.12.2022 г. е било прекратено с предизвестие то му от 24.02.2023 г. - едностранно и без да се дава срок, на основание чл. 327, ал. 1, т. 3 от КТ, считано от 24.02.2023 г.

ПРИЗНАВА, че ответникът „т. 6“ незаконно е уволнил ищеца Н. В. П., ЕГН: *****, адр. гр. София, ул. „Софроний“, от заеманата длъжност „Мениджър отдел „Административни дейности“ със заповед за уволнение № 3/28.02.2023 г.

ОТХВЪРЛЯ изцяло иска с правно основание чл. 221, ал. 1 от КТ, предявен от ищеца Н. В. П., ЕГН: *****, адр. гр. София, ул. „Софроний“, за осъждане на ответника „т. 6“ да й заплати сумата от 9 825,92 лв.

ОСЪЖДА ответника „т. 6“ да заплати на ищеца Н. В. П., ЕГН: *****, адр. гр. София, ул. „Софроний“, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 780 лв. деловодни разноси.

ОСЪЖДА ищеца Н. В. П., ЕГН: *****, адр. гр. София, ул. „Софроний“, да заплати на ответника „т. 6“, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, сумата от 1 282,52 лв. деловодни разноси.

ОСЪЖДА ответника „т. 6“ да заплати на СРС, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, сумата от 80 лв. деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

Съдия при Софийски районен съд: _____